

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 1324

Doknr.
554909

Dato
20-03-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 27. februar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 272 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (O).

Spørgsmål nr. 272:

"Vil ministeren redegøre for hver enkelt kommunes egen angivelse af sagsbehandlingsfristerne sammenholdt med den faktiske (gennemsnitlige) sagsbehandlingstid i afgørelser om servicelovens § 42 om kompensation for tabt arbejdsfortjeneste og oplyse, hvor den af kommunerne fastsatte frist ikke overholdes?"

Svar:

Ankestyrelsen udførte i 2017 en praksisundersøgelse om tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven. Denne undersøgelse viste, at i 35 ud af de i alt 46 sager (svarende til 76 pct.) var kommunens sagsbehandlingstid maksimalt tre måneder. Heraf var der desuden 16 sager (svarende til 35 pct.), der var behandlet på under en måned. Dog var en række af disse sager ikke oplyst tilstrækkeligt.

Der indsamles ikke centrale registerdata om hver enkelte kommunes sagsbehandlingsfrister samt hvorvidt disse sagsbehandlingsfrister overholdes. Derfor er det ikke muligt at redegøre for det samlede antal af sager om tabt arbejdsfortjeneste, hvor de af kommunen fastsatte frister ikke overholdes.

Jeg vil hertil gerne fastslå, at det følger af retssikkerhedslovens § 3, at en kommune skal behandle alle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt. Hvor hurtigt en konkret sag kan afgøres vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af sagens konkrete omstændigheder, herunder sagens kompleksitet, omfanget af oplysninger og de vurderinger, der skal udføres i forbindelse med behandlingen af den enkelte sag.

Kommunen skal dog på de enkelte sagsområder, inklusiv sagsområdet vedrørende tabt arbejdsfortjeneste, fastsætte frister for sagsbehandlingstiden fra ansøgningen er modtaget til afgørelsen skal være truffet. Hvis fristen ikke kan overholdes i den konkrete sag, så skal ansøgeren skriftligt have besked herom samt hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse. Dette følger af retssikkerhedsloven § 3, stk. 2.

Jeg har derfor en klar forventning om, at kommunerne følger loven og skriftligt informerer de borgere, hvis sag ikke kan behandles inden for kommunens egen sagsbehandlingsfrist.

Med venlig hilsen

Mai Mercado